

LBRIS

We know
books

Eugen MATZOTA

Fascinatia
Diavolului

2022

Despre autor	9
Prefață.....	11
Înainte de cele lumești.....	15
Deseori, viața bate filmul!	17
Scenariul lui Gil	22
Călător în timp	25
Gil și timpurile sale	27
Timpul tău e doar al tău	29
Tablouri de timp	29
Diavolul din toate.....	35
Povestea asta e mai altfel... ..	37
El e mereu la pândă.....	39
Totuși, cine este Diavolul?.....	41
Diavolul văzut de noi	43
Marele Maestru și Lenuța	47
Cleo și Lenuța	49
Un fel de Mare Maestru.....	50
Lenuța, o fată de treabă	51
Casa cu poveste interzisă	52
Salvat de tată.....	54
Prima întâlnire	57
Luminile Luminii.....	61
Visul din vis.....	63
La margine de viață.....	65

Luminile întunericului	69
Oameni în negru.....	71
Legea lui Gil.....	73
Un altfel de cruce	74
Răspunsul razelor de lună	76
De sus se vede altfel	78
Dragonul roșu	81
Furtuna din suflete.....	83
Visul Dragonului Roșu.....	85
Inelul dragonului.....	86
Oaspetele dragonului.....	87
Puterea și minciuna	91
Din nou printre oameni	93
Jenică și comuniștii	94
Comuniștii Diavolului	96
Jenică și norocul lui	97
La o cinzeacă.....	98
Jenică și Celălalt.....	100
Semne pe cer	101
În altă lume.....	102
Masonii și inelul	105
Un loc plin de verdeață.....	107
Masonii din centrul Bucureștiului	109
Față-n față cu trupele speciale	111
Uba-ba, vine duba... ..	112
Chinurile unui milițian.....	113
Omul cu o eleganță aparte.....	115
Față-n față cu un simplu tablagiu	117
Bucureștiul nu era Oradea	119
Și iar apare omul bine îmbrăcat... ..	121
Urmărit, dar și păzit!.....	123
Gil cel periculos	124
Urmărirea abia începe... ..	125

Diavolul din omul nou	129
Jocul cu spiritele	131
Eu așa vreau, așa faci!	133
Pe când și tramvaiele aveau trei clase	133
O lume unde valorile erau respectate	134
Diabolicii comuniști.....	135
Să vină omul nou!.....	137

Ucenicul Diavolului..... 139

Apare un adevărat ucenic al Diavolului.....	141
Bârlogul ucenicului.....	143
Hai să ne-aducă Diavolul de băut!	143
Să curgă vinul!.....	145
Vremuri grele.....	146
Barul cu surprize	147
Să cânte cocoșul!	148
De la Isus la Diavol, doar un pas?	149
Să vină și țigările!.....	150
Dimineața e mereu altfel.....	151
Ei, când te pune Ăla.....	152

Arta mânăuirii cărților..... 157

Povestea asta e mai altfel... ..	159
Poți ghici ce cărți am în mână?	161
Gil=Zulufi=irezistibil	162
La Lido.....	162
Carte după carte	164

O vizită în miez de noapte

La ceas de noapte vine... ..	171
Adevărat, fals și absurd	173
Și vine focul.....	174
Să cânte cocoșul!	176
Cărțile fac totul.....	177
Un altfel de om	179
Întotdeauna rămâne ceva în urmă	180

Vivere pericolosamente	183
Pe margine de viață	185
O hotărâre pripită	186
Un străin prea bine îmbrăcat	187
Nelipsita Lună	189
Doi ochi deosebiți	190
La margine de lume	193
Și iar cântă cocoșul	195
Marea lui Gil	196
Un câine stând de pază	198
Joaca cu focul	201
Gonzo cel frumos	203
Adina lui Gonzo	205
Acasă, adică la cămin	207
Instinctul matern învinge mereu!	208
Plăceri permise	209
Noaptea, pisicile sunt negre	210
La o cană cu vin	212
Salvat de Lună	213
E Diavolul român?	217
N-o fi Diavolul român, dar ar putea fi... ..	219
Ce-a făcut, de fapt, Nicolae Ceaușescu?	220
Ceaușescu, o întrupare a Diavolului?	221
Copiii cadrelor să-și cunoască patria!	223
Diavolul din colegi	224
Diavolul european	226
Când se stinge lumina	231
La margine de mare	233
Aceeși Lună, dar și același Gil	234
Cu spatele la lume	235

Deseori, viața bate filmul!

Dacă *Fascinația Diavolului* ar fi fost un film, și nu o carte, așa cum este aceasta, probabil că ar fi început să înceapă cam așa:

EXT. CER SENIN. SEARA

Lună plină. Cadrul se lărgițe încet, cuprinde întâi tot cerul, apoi frunzele copacului din fața casei, apoi fereastra, apoi intră în cameră.

INT. BIROUL LUI GIL. SEARA

În cameră, se vede biroul lui Gil, luminat de o singură lampă de masă.

Pe peretele din spatele biroului este portretul unui bărbat îmbrăcat cu o eleganță aparte, cu ochi de culori diferite, parcă.

CÂND CAMERA SCHIMBĂ UNGHIUL, OCHII PAR A URMĂRI MIȘCAREA EI, DEȘI E UN TABLOU, NU UN OM VIU.

PP GIL

Gil urmărește atent ce se întâmplă pe ecranul computerului, enervat că nu-i merge ceva.

GIL

Ei, drăcia dracului!!!

la uite cum am ajuns să
vorbesc numai și numai din
cauza ta!

Bărbatul din tablou pare a zâmbi îngăduitor, ba chiar satisfăcut.

Ușa scârțâie ușor. Gil nu aude nimic, fiind prea concentrat.

În lumina palidă a lămpii, începe a se desluși chipul unei femei acoperite cu un șal străveziu.

Este o femeie din alte timpuri, după cum arată a fi îmbrăcată.

Deodată, ea i se adresează direct, ca și cum s-ar cunoaște foarte bine, de puțin timp, dar și mult mai departe în urmă:

O FEMEIE FRUMOASĂ
(Se uită rugător de sus,
spre Gil)

Nu-i așa că mă mai iubești?
Știi, tot așa cum mi-ai spus-o
aseară, pe malul Nilului.
Haide, haide, mai spune-mi o
dată, te rog...

GIL
(Cu ochii în ecran)
Draga mea Cleo, cum să-ți
spun eu?

O FEMEIE FRUMOASĂ
Vaaaai, ce frumos! Nimeni nu-
mi mai spune așa ca tine,
iubitul meu! Toată lumea
Cleopatra, Regina Cleopatra...
M-am săturat...

Gata, mi-ajunge și-atât,
iubitul meu, te las să-ți vezi de
ale tale.

GIL

(Cu ochii în ecran)

Bine-bine, doar vezi și tu că te
iubesc.

FADE TO:

INT. BIROUL LUI GIL. DIMINEAȚA

Gil, la biroul lui, preocupat, cu fața către cameră.
Pe ușa întredeschisă, se strecoară o femeie pe care
sigur că o știe de-o viață, toată lumea o cunoaște,
dar nu poate fi ea. Doar fusese executată, cu tot cu
soțul ei!

Deodată, aceasta îi spune cu voce tare, într-un fel
anume, așa cum fac femeile îndrăgostite:

O FEMEIE DE LA ȚARĂ

(Se uită rugător spre Gil)

Nu-i așa că nu m-ai mințit?
Nu-i așa că mă iubești numai
pe mine? Hai, spune-mi, te
rog...

(Șoptește)

E și Nicu dincolo. Știi, ar
vrea să-ți spună și el cât îi ești
de drag.

LBRIS | We know
 GIL books

Ei, asta-i culmea!

Piei, Drace!

(schimbă tonul)

Doamne ferește!

Da' tu chiar nu vezi c-am
 treabă?

Sigur că vă iubesc pe toți!

(Se-ntoarce puțin către
 tabloul din spatele său.)

Și tu, că tu și numai tu m-ai
 băgat în toate astea, nu mai
 tot râde acolo, că te simt și te
 văd și cu spatele!

NARATOR

(OFF)

**Daaaa, acesta este Gil, un bărbat iubit de femei,
 de băbați, iubit de toți și de toate cele ce au sau au
 avut viață...**

Chiar și de Moarte...

Dar mai ales de Diavol.

**Aceasta ar putea fi o poveste de dragoste,
 povestea lui Gil și a Morții, dar mai ales a Diavolului.**

FADE TO BLACK.

Cam așa ar fi putut începe filmul vieții lui Gil, cel atât de iubit, de trăgea toată lumea de el.

Și lumea asta, dar mai ales altele...

Scenariul lui Gil

Fiecare film are scenariul lui și așa este și cel al lui Gil. Ca și la alte filme, și aici sunt mai mulți scenariști, doar că aceștia nu lucrează în echipă. Din contră, par a fi din echipe rivale.

Acuma, ce să zic și eu, care nu fac parte din nicio echipă?

Nefiind nici scenarist de felul meu, am scris doar niște rânduri ce ar putea fi adunate într-o carte, că la atâta m-am putut învrednici.

Mai mult, cred că asemenea imagini ar fi fost parcă și mai greu de redat în cuvinte, drept care am ales să încep altfel.

Așa că, gata, ce s-o mai lungim, hai să începem cu scena vieții!

Aceasta este scena pe care jucăm cu toții, fiecare cu rolul lui, mai lung sau mai scurt.

Gil își are și el rolul său, drept care vom zăbovi mai mult asupra lui, cu descrierea mai aprofundată a locurilor, a oamenilor și a realităților care ne înconjoară, și pe el, și pe noi.

Nu le vom ocoli nici pe cele care trec prin noi, dar nici pe cele din noi....

Gil și timpurile sale

Unul dintre subiectele pe care Gil le tot dezbătea cu prietenii săi pe când începuseră a-i apărea firele de păr alb, pe la 20 de ani, adică, era acela al călătoriei în timp.

Fiind mai fericit ca alții ce căutau degeaba prin librării sau biblioteci, el avea acces la unele cărți noi aduse din străinătate.

Așa fusese printre cei care citiseră imediat după apariție cartea doctorului *Moody* despre viața de după viață (*Life After Life*, 1975). La fel, o carte dedicată călătoriilor în timp (David Lewis, *The Paradoxes of Time Travel*, 1976).

Dacă se lua după amândouă, căci una cuprindea ceea ce povesteau cei care reînviaseră după ce muriseră, așa, pentru scurt timp, iar cealaltă îl făcea să-și pună noi întrebări despre călătoria în timp, Gil putea măcar încerca să afle de ce are amintiri de dinainte de a se naște.

Dar nici așa, nici el, nici prietenii lui, nu puteau explica de ce avea clar înaintea ochilor momentul când îl întâlnise pe *Dr. Petru Groza*, avocatul acela din Deva ce fusese premier al României pe vremea comuniștilor.

Trecând peste faptul că el ar fi trebuit să fi fost tare mic pe vremea aceea, mai rămânea o problemă insurmontabilă în mod normal: *Dr. Petru Groza* chiar murise deja, înainte de nașterea lui Gil!

Și, totuși, Gil avea în fața ochilor holul întunecat al unei case vechi, unde lumina se strecura filtrată de geamurile vechi și murdare ale ușii de la intrare. Pe ușă intrase *Dr. Petru Groza*, îmbrăcat într-un costum elegant, de avocat. Alături de el, dar ușor mai în spate, se vedeau ochii strălucitori, de două culori, ai unui bărbat fine făcut și chiar mai bine îmbrăcat.

Acesta din urmă îl marcaseră chiar mai mult decât mortul avocat, căci îi apărea din când în când în cale. Vom vedea și de ce...

Timpul tău e doar al tău

Lewis îi explicase diferența dintre timpul extern, al Universului și cel personal.

Cel extern este înregistrat de rotația Soarelui și de mișcarea mareelor, de răsăritul și apusul Soarelui, de exemplu.

Timpul personal ar putea fi timpul înregistrat de ceasul călătorului în timp sau prin acumularea produselor digestive, ca și de moartea celulelor.

Fiind tânăr și pasionat până peste poate de acea boală grea numită iubire, Gil le spunea celorlalți că unul este timpul așteptării ființei iubite și altul cel petrecut cu ea.

Cel din urmă este mereu mult mai scurt, deși ceasul ar putea spune cu totul altceva.

Înseamnă, oare, că trecerea
timpului este doar o senzație
personală, diferită de la om la om,
de la stare la stare?

Tablouri de timp

Viața lui Gil curgea aparent normal, adică înainte...

Putea vedea foarte bine asta și după numărul de fire albe din păr, ceea era, într-un fel, echivalentul

unui ceas ce-l purta la mână și care măsoara timpul lui, nu pe cel universal.

Era avantajat și de faptul că avusese parte de firele astea încă imediat după 20 de ani.

Atunci când deja albise de-a binelea, Gil scrisese într-o carte de-a sa că timpul și spațiul sunt doar moduri ale conștiinței noastre, moduri ale percepției noastre asupra faptelor.

De altfel, în limba sanscrită, *Kalaha* (timp) înseamnă acțiunea de a număra iar *Deshala* (spațiu) înseamnă acțiunea de a indica.

Sucesiunea în care luăm cunoștință de obiecte este ceea ce percepem noi ca fiind timpul.

Spațiul arată ne arată, altfel spus, direcția în care le percepem.

“Prin timp, noi înțelegem trecutul, prezentul, viitorul, care sunt aspecte ale cunoașterii noastre despre fapte. De aceea, ce este trecut pentru mine, poate fi prezent pentru tine.”
